

մեռած ըլլալը, և ինչպէս ատենօք Հո-
մերոսի համար եղեր էր, ասանկ ալ
Սէրվանդէսի համար եօթը զանազան
քաղաք կ'ուզէին յափշտակել մէկմէկէ
իրեն ծննդեան տեղ ըստելու պատիւը:

ԷՄԲՈԼԻԻ ԷՆԸ

Էմբոլի Դոսդանայի մեծկակ աւան
մըն է, որ շոգեկառքով լիվունոյէն ֆիո-
րենցա երթաս նէ ձախ թեփդ վրայ
կ'իյնայ:

Առաջին անգամ Էմբոլի տեսնալս ե-
ղաւ, կը պատմէ ճամբորդ մը, Պ. Եւ-
զինէս Միւլլէր, Ֆիորենցա երթալուս
ատենը գաղղիացի տիրոջս և իրեն ի-
տալացի ծառային հետ, որ Յովսէփ կը
կոչուէր: Վակոնին մէջ նստեր կը սպա-
սէինք որ շոգեկառքը ճամբայ ելլէ:

— Ի՞նչ է, հարցուցի, աս քաղաքին
անունը:

— Էմբոլի, Յովսէփին հայրենիքն է,
պատասխանեց Գաղղիացին, և ցուցնե-
լով ինծի հեռուն պղտիկ զանգակա-
տուն մը, կրնամ, ըսաւ, այս զանգա-
կատանս ծայրէն վար ցատքել:

— Ո՞հ չէ, պատասխանեցի:

— Ինչու համար:

— Ինչու համար. զարմանալի հարց-
մունք:

— Թերես կը վախնաս որ մէկ տեղդ
կոտրես:

— Հաւանական է:

— Ուրեմն չես գիտեր թոշիլ:

— Դեռ չեմ սորված:

— Աղէկ ան ատեն, սիրելիս, կառ-
քէն վար իջիր, գնա Էմբոլի և քեզի կը
սորվեցնեն:

— Ինծի թոշիլ պիտի սորվեցնեն.
թող տուր բառերու խաղը¹, իտալ-
էն խօսէ որ աւելի աղէկ հասկնամ
միտքդ. տեսնանք, ինծի volare պիտի
սորվեցնեն ըսել կ'ուզես թէ rubare:

¹ Յայտնի է որ voler գաղղիերէն բառը կը նշա-
նակէ թուլիւ և գովազար:

— Volare, volare. կը հասկնամ . ճիշդ
թոշուններուն պէս:
— Շատ աղէկ . ով պիտի սորվեցնէ:
— Էշ մը:
— Էշ մը... իրաւ ըսելով ալ բան
մը չեմ հասկընար զուրցածներէդ . հո-
գիդ սիրես, պարզ խօսէ:

— Ասկէ աւելի պարզ բան չկրնար
ըլլալ: Ամէն տարի, ինչպէս որ կը կար-
ծեմ՝ մայիսի մէջ օր մը՝ այս զանգակա-
տուն ծայրէն էշ մը կը նետուի օդուն
մէջ և այնպէս աղէկ կը թոշի որ շատ
անգամ այս վտանգաւոր ճամբորդու-
թիւնս ամենայն յաջողութեամբ կը կա-
տարէ, մինչդեռ հազարաւոր Դոսդա-
նացիք որոնք այս նորօրինակ տեսա-
րանս վայելելու համար Էմբոլի կը թա-
փին՝ ծափ զարնելէ չեն կշտանար:

— Միւլգդ խնտալ է:

— Քաւ լիցի. կ'ուզես նէ Յովսէփին
հարցուր որ իզմէ աղէկ գիտնալու է:

Յովսէփ հաստատեց իրեն ըսածը:

— Գիտես, դարձայ ըսի իրեն ան-
ժամանակ, այս սովորութեանս ծա-
գումը:

— Այո, ըսաւ:

Եւ պատմեց ինծի հետևեալ դի-
պուածը՝ աւանդութիւն կամ զրոյց,
ինչպէս որ կ'ուզես.

Էմբոլիի արևելեան կողմը քանի մը
մըն հեռու ըլուր մը կ'երևայ, որ իր
վրայի բարակուկ աշտարակովը՝ գլխի-
վայր դարձած ձագառի կը նմանի:

Այս բլուրս կը կոչուի Սան-Մինիագոյ:

Ժամանակաւ ասկէ շատ առաջ մէկ
քանի փուճումուճ հակառակութեանց
համար Էմբոլիի բնակիչները եկան Սան-
Մինիագոն պաշարեցին:

Սնմարտնչելի աշտարակին ծայրէն
Սան-Մինիագոյիները կը խնտային ա-
ներեսաբար Էմբոլիցոց վրայ, որ իրենց
ուժոյ նուազութեամբը կամ թէ տե-
ղւոյն առաւելութեամբը թշնամեաց և
ոչ մէկուն մազին կրցան վսաս հասցը-
նել:

Օր մըն ալ պաշարելոց գլխաւորը
պոռաց Էմբոլիցոց որ յուսահատ կեր-
պով առաջ կու գային:

— Վաստ մարդիկ, Սան-Մինիադոն ան ատեն պիտի առնեք երբ որ իմբուլի էշերը թռչին:

Իմբուլի կոմնը այս յանդուգն ճամբատակութիւնը լսելուն պէս, երկրորդ օրը հրամայեց որ բոլոր բանակը զինեալ ժողվուի իմբուլի հրապարակին՝ զանգակատան չորս կողմը, որուն տակը լերան պէս զիզուած էին մեծ ու պզտիկ բարձեր:

Նայիս զանգակի ձայն մ'ելաւ. ամէնքը մէկէն աշուշնին վեր առին, և Բնչ տեսնան. զանգակատան ճեմելիքին վրայ էր կոմնը, և իր ետևովը քանի մը զինուորներ որ կը տանէին մանաւանդ թէ կը քաշքըշէին էշ, մը, որուն մարմինը, վիզը, սրունքները աներեսոյթ եղեր էին իրեն վրայ հաստատուած լաթերուն տակ:

Երկրորդ զանգակի ձայն մը հրամայեց որ լուութիւն ըլլուի:

— Կտրիճ հապատակներս, պոռաց կոմնը, մեր նենդաւոր թշնամին կարծեց որ պիտի ուշացնէ իր կորստեան ժամը, մեր յաղթութիւնը այն օրուանը ընծայելով յորում էշերը թռչին: Շատ աղէկ, այսօր, այսօր իսկ արևը մարը չմտած՝ Սան-Մինիադոյ մեր ձեռքը պիտոր իյնայ, վասն զի իմբուլի էշերը կրնան և գիտեն թռչիլ: Աշուշնիդ աղէկ բացէք:

Կոմնը նշան մ'ըրաւ, և զինուորները առաջ կը հրեն խեղճ իշուկը, որ իր ցեղին պապենական սովորութեանը համեմատ ուզեց ետ քաշուիլ. ճեմելիքին եղերքը կը հասնի, և ոտուշները կ'արձըկէ.... ժողովրդեան մէջ անբացատրելի տապնապ մը կ'իյնայ:

Պարոն յաւանակը տեսնալով որ թաթերը գետնէն կտրուեցան, բոլոր ուժը կը թափէ ոտից կոռուան մը գըտնալու, և ահա վրայի լաթերը կը բացուին, կը տարածուին, կը ծփան օդուն մէջ, և կը դանգաղեցնեն առաջին անդամ թռչիլ սորվող չորքոտանւոյն վար իջնալը, որ ողջ առողջ կ'իյնայ դէկ դէկ շարուած կակուղ բարձերուն վրայ, և օրինաւոր վախը քիչ մը փա-

րատելէն ետքը կը սկսի հի՛նան հի՛նան կանչել անանկ սաստիկ ձայնով որուն նմանը ոչ երեք լսէր էին Դոսգանայի բոլոր գաւառները:

Որոտածայն ծափահարութիւնք կը ծածկեն գերդիւցազնեայ իշուկին գեղ գեղանքները:

— Էշը թռաւ, էշը թռաւ, կ'ըսեն ամէն կողմանէ:

Կոմնը որ անհամբերութեամբ կ'ուզէր ժողովրդեան երենալ, բայց խոհեմութիւն սեպեց իշուն ճամբով զանգակատունէն վար չիջնալը, հասաւ վերջապէս սուրը մերկացած:

— Էշը թռաւ, զուրցեց ինքն ալ, էշը թռաւ. Սան-Մինիադոյ մերն է:

— Այո, այո, էշը թռաւ. հապա երթանք Սան-Մինիադոյ. Սան-Մինիադոյ, կը կրկնէ ժողովրդով սուրերը շողայնելով, երթանք Սան-Մինիադոյ:

Կ'ելլեն իմբուլէն և կը հասնին թըշնամեաց ամրոցին առջեր, և այս անդամ կտրիճ զինուորներուն թափին դիմաց բան մը չկրնար դիմանալ:

Ամրոցը կ'առնուի, մէջինները սուրին բերանը կ'իյնան, և տեղւոյն իշխանը կը բռնադատուի յաղթականին ամէն ըսածները կատարելու:

Երբոր դարձան իմբուլի յաղթանակաւ պըտըտցուցին էշը:

Այն ատենէն 'ի վեր այս նշանաւոր յաղթութեանս օրը իմբուլի հանդիսի օր մ'եղաւ, յարում ականջեղ չորքուանին կը կրկնէ իր երեսլի նախորդին ըրած քաջութիւնը, բայց Յովսէփին ըսածին նայելով կ'երեսայ թէ երբեմն չհասնիր իր յաղթանակն ալ տեսնալու ու մէյմը գետին իյնալէն ետքը ալ հոն կը մնայ:

ՄԱՆՐ ԳԻՏԵԼԻՔ

Հեռագրութեան հրաշալիքը. — Ամէն տարի Գաղղիոյ խորհրդարաններուն բացման օրը հեռագրատանց համար արտաքոյ կարգի աշխատութեան